עבודת ישראל — ויקרא

ויקרא אליו. במד"ר בסנה הפסיק אליו בין קריאה לדבור באוהל מועד אין כאן הפסקה. בסנה משל למלך ב"ו שכעס על עבדו וצוה לחבשו בבית האסורין כשהוא מצוה את השליח אינו מצוה אלא מבחוץ אבל באוהל מועד כשהוא שמח בבניו וב"ב שמחים. כשהוא מצוה את השליח אינו מצוה אלא מבפנים כמו שהוא מושיבו בין ברכיו וכיד אדם על בנו. לכן נאמר ויקרא אל משה כו'. הנה הבורא ית' ויתּ' מדרכו להיטב לרעים ולטובים נמצא כשהוצרך לצוות למשה ללקות את פרעה על שעבר רצונו ית' עכ"ז הוא נק' צווי מבחוץ כי הוא דבר חיצוני כביכול אליו ית'. וע"כ נגלה אליו בסנה. ולכן הפסיק אלי"ו הוא ביו"ד וא"ו כי הוא מורה על גילוי מדה במדה. משא"כ כשהוא שמח עם בניו וב"ב כביכול מפשיט א"ע כמלך שמפשיט עצמו מכל מלבושיו בפני בניו וב"ב ולא נשאר עליו כ"א לבוש דק. ע"כ לא כתיב אליו כי אם א"ל המורה על חסד הפשוט והבן: